

Oli see saatus, või mis iganes see....
särava poisiga ristus me tee.
Nimeks on Reigo tal,
oh ja mis imelik ta mõttemall.

Meile selgitusi jagab igas lõigus,
tuleb välja, et tal ongi õigus.
Õppisime vabanema pingest,
tabamuse saime kogemusest vingest.

Ärkvel olla, ärgata ja uinuda pole probleem,
ja edasi saab minna meie poeem.
Enne uinumist vett me joome,
unes positiivseid lahendusi loome.

No mis pähe kargas nüüd talle,
käte pistma peame kuumavee pange.
Ja sellest on veel vähe,
jääkülma vett meil vaja veel läheb.

Reigo, head ja imelikku nõu meile andnud,
meie närvid ta proovile pannud.
Seina sisse krabinal pugesime,
tolmukübemeid kokku lugesime.

Jessas nüüd loomaaed on tulnud kokku,
nägin ringiliikumas koeri, kasse ja isegi sokku.
Ära sai käidud inimese sees,
nii mõnelgi rõõmust nüüd silmad on vees.

Intuitsiooni kasutatud sai,
teha endale võime pika pai.
Siis, kui Reigo usinalt õpetusi jagas,
tunnistame ausalt, nii mõnigi norskas ja magas.

Silva meetodi tarkusi nuusutasime,
kõiksuse tähtedel uisutasime.
Me enesega tegema pidime tööd,
nüüd mäluvõtmeid kanname kuldsel vööl.

Tänu Reigole silvalasteks oleme saanud,
palju head ja positiivset meisse see toonud.
Nüüd kaelas säramas päikesekullane kee,
meie ees avali, vikerkaarevärvides sillerdav tee.

Kõik vastused peidus on meie enese sees,
jõudu, jaksu kõigile silvalase teel.

Autor: silvalane Eda Puusepp
2006 kevad